

gets Medlem J. A. Hansen, at han ikke kan tillraade første Punktum af § 1 i nærværende Lovudkast. Det er i det Hele ikke ønskeligt saa hurtigt at forandre en udkommen Lov, og allermindest en Lov, der ved sin Udstedelse har vakt saa megen Bevægelse i en talrig Borgerklasse. Om der derfor end kan være Grund til, ved en ny Lov at forklare et Par af dens enkelte Bestemmelser og at afhjælpe en Mangel ved den med Hensyn til dens Indflydelse paa en Deel af Hertugdømmet Slesvig, saa bør denne Leilighed efter min Formening ikke benyttes til at udvide nogen af Lovens indskrænkende Bestemmelser for Høkerne, overfor Kjøbstædernes Handlende, og til Skade for disse. Lovens Hovedhensigt var at give Landalmuen Afgang til at kunne faae sine daglige Fornødenheder i Nærheden af sit Hjem i saadanne Quantiteter, som dens saa Penge kunne strække til, og denne Hensigt er fuldkommen opnaaet ved Loven, som den er.

Et Medlem (Cærdt) anbefaler Thinget at tage Loven, som den er kommen fra Lands-thinget; vel deler dette Medlem tildeels de Betænkkeligheder, som i det nærmest Foregaaende ere fremsorte mod nu at forandre Noget ved Loven af 8de Marts 1856 om Høkerhandel, hvorfor han ei heller kan tillraade at stemme for noget Forslag, som gaaer videre end hvad Regjeringen kræver; men da han dog maa erkende, at Forslaget afhjælper forskellige stedlige Vanstækeligheder, saasom ved de blandede slesvigiske Districter og ved Mellemhandlen mellem forskellige af Omlandene; da Regjeringen har forelagt Forslaget, sandsynligvis altsaa har holdt det for meget nyttigt, maaffee nødvendigt, og da Landsthinget har antaget det, saa tillægger han dog ikke hine Betænkkeligheder en saadan Vægt, at han paa Grund af dem vil deeltage i at foreslaae Forandringer i Udkastet, end mindre dets Forkastelse.

Den Betænkkelighed, som har været reist mod § 2, at den mulligviis kunde bringes i Anvendelse mod Mænd, som, inden Loven udkommer, have fordret Patent paa Høkerhandel, fordi deres tilstgitede Udsalgssted ligger i behørig Afstand fra vedkommende Handelsstad, regnet efter Weilængde, har Udvalget ved nærmere Overveielse formeent ikke at være af den Natur, at den burde fremkalde nogen Tilfætning til Loven. Udvalget har nemlig antaget, at Maalingen efter Weilængde maa gælde saalænge, indtil det ved denne Lov fastsættes anderledes, eftersom dette er den sædvanlige Maade, der anvendes i andre lignende Tilfælde.

I Henhold til Forestaaende foreslaaer Fleertallet følgende Ændringer til § 1:

Fra „indskrænktes saaledes“ i 3die Linie udgaaer Paragraphen,

istedetfor tilføies

„og dets Kjøbstæder bortfalder.“

Mindretallet foreslaaer, at første Punktum af § 1 udgaaer.

Beftages dette Forslag, foreslaaes Sænsøvrigt Indhold saaledes affattet:

„De i Slutningen af § 1 i Loven af 8de Mars 1856 nævnte Artikler skulle kun, forsaavidt de ere fremmede, kjøbes i Kjøbstæderne eller i de Handelspladser, paa hvilke Forbudet imod at drive Høkerhandel inden en vis Afstand ifølge den Indenrigsministeriet ved fornævnte Lovs § 5 og nærværende Lovs § 2 dertil givne Be-myndigelse er gjort anvendeligt“.

Cærdt.

A. Sage.

J. A. Hansen.

N. A. Hansen.

Eschering,
Formand og Ordfører.